

הקייטנה המתוקה בים המלח

בילוי ניפלא לחופש הגדול: קייטנה במלון "צל הרים" בים המלח לילדים מגיל 9 עד 13, במחזוריים של שבוע מיום א' עד יום ו'

- מדריכים צמודים, אחות ואמנים. ■ שי לכל משתתף.
- טיולים, ספורט, פעילות יצירתית. ■ הסעות מתל אביב ומירושלים הלוך ושוב.
- 5 ארוחות מלאות. ■ סוף שבוע להורים בתנאי מבצע.

(\$240, כולל מע"מ אפשרות בתשלומים)

פרטים נוספים:

אלי מאור, מרכז הקייטנה, מלון רם ירושלים, טלפון 02)535231

מלון צל הרים

הקץ לזיופים!

משקפי השמש ריי-באן זכו למוניטין בינלאומי כמשקפיים הטובים ביותר בעולם. אך הן גם "זכו" לחיקויים וזיופים רבים.

עיניית היבואנים הבלעדיים של משקפי השמש ריי-באן שמחה להודיע כי חברת בוש אנד לומב, יצרני ריי-באן, הנהיגה שיטה חדשה ומתוחכמת למניעת זיופים וחיקויים.

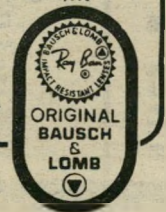
מעתה, כל זוג משקפי ריי-באן נושא תג מיוחד ("פילומבה") עם סמל החברה ומספר סידורי, שאינם ניתנים לזיוף.

הקפידו על "פילומבה" הממוספרת, המחוברת למשקפים - הערובה לריי-באן אמיתי.

Ray-Ban®

התג ("פילומבה") על משקפי ריי באן האורגינאליים

עניית 02-240335

העולם הזה: שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-משנה: דוב איתן • עורך תבנית: יוסי שנון • עורכי כיתוב: ענת ישראל וגיורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר ענת סרגוסטי וצ'סי מנשה • עורכת דפוס: אהובה קורן • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • הדפסה: הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב • הסצה: "גד" בע"מ

כנקודה העיקרית בפרשה היא: יכולתן של זרועות הביטחון להחזיק אדם במעצר, מכלי להודיע על כך לציבור.

שרה אנג'ל מגיבה

אחרי שאילנה אלון, העורכת המישפטית של העולם הזה, ניתחה את המשמעות האמיתית של פסקהדין, שזיכה את שרה אנג'ל מחוסר-הוכחות (העולם הזה, 16.5.84) לא טמנה זו את ידה בצלחת. בצהרון חדשות המפרסם את ויכוחותיה בתרועה גדולה, קיבלה שרה אנג'ל את זכות-התגובה וטענה שזהו עניין של נקמה... החלו לדרת עליי. אילנה אלון, כתבת העולם הזה, ביקשה ראיון — סירבתי. התוצאה: תמונת-שער וכתורת, האמת על שרה אנג'ל".

מספרת על כך אילנה אלון: ליד רמזור ארום עצרה לידי מכונת מרדס, ובחורה אותה לי לפתוח את החלון, לרגע לא זיהיתי את הצעירה השחרחרת, שישבה ליד הנהג. רק כאשר צעקה לעברי שלום, אני שמוליקי" זיהיתי את שרה אנג'ל. היא נראתה כועסת מעט, ושאלה אותי: מה זה, התחלת לעבור עם התביעה? היא הסבירה לי כי היא יודעת מדוע

שרה אנג'ל ליד הרמזור

כתבתי את הכתבה. התביעה רוצה לערער, ואתם מכינים את רעת-הקהל" אמרה.

האמת היא, שהכתבה האחרונה על שרה אנג'ל נולדה בישיבת-מערכת לפני כמה שבועות. משהו דיבר על סיפוריה של שרה אנג'ל, המתפרסמים בחדשות, ועל תמונות-הענק שלה ברחובות, ואז סיפר העורך שישור מעניין: הוא גילה כי בשנה הראשונה שבה בחר העולם הזה באנשי-השנה שלו (1951), היה ביניהם גם פושע השנה. אחרי פירסום הגליון התקשר עימו מי שהיה אז מפקד מישטרת תל-אביב, יהודה פראג, ושאל אותו אם זה נראה לו צודק לעשות גלורייפיקציה של פושע. אם הופכים פושע לגיבור לאומי, זה יעודד חיקוי" אמר. דבריו שיכנעו. מאז לא בחר העולם הזה עוד ב-פושע השנה".

סיפוריה של שרה אנג'ל אינם אלא גלורייפיקציה עצמית שלה. אין היא יכולה ואין היא מעוניינת לספר בהם את האמת, מכיוון שעדיין תלוי ועומד עידעורו של בעלה, שמעיה, על הרשעתו ברצח, וכן יוגש כנראה עירעור על זיכיה שלה משני אישומיה-רצח. כדי לתת מימד של אמת לסיפוריה, החלטתי לכתוב את הכתבה שהתפרסמה.

בשיחה במכונת הספיקה שרה אנג'ל לומר לי, כי היא מצאה דרך. להחזיר לנו, וכי היא תמשיך בה, ואומנם, בשבוע שעבר התפרסמה כתבה קצרה שלה, שבה היא עונה לעיתונאים שכתבו עליה. אני יודעת עד כמה רייקה ברבריה על העיתונאים האחרים, אולם כאשר לי — אפילו רציתי, לא יכולתי לבקש ממנה ראיון אחרי זיכיה, וזאת בגלל סיבה פשוטה: לא הייתי כלל בארץ בתקופה שמלפני הזיכוי ועד אחרי שחתמה את החוזה שלה עם חדשות. אני מקווה כי בנושאים אחרים היא מדייקת יותר.

מ.א.ב.י.ס.

קיא י'י.

הגליון האחרון הכיל כתבה מעניינת על צאלח ברנסי מכפר-טיבה במשולש, אם קראת אותה בעיון, בוודאי שמת לב לעובדה מוזרה: לא נאמר בשום מקום מ ד ו ע פורסמה כתבה זו.

העולם הזה מטפל באירועים אקטואליים. אם מופיעה לפתע כתבה שאינה קשורה לשום סיבה אקטואלית הנראית לעין — זה אומר רשמי.

ואכן: היתה סיבה טובה מאוד לכתבה. באותה שעה ישב צאלח ברנסי במאסר. הוא נעצר עם רדתו מן המטוס, כשבוו מחו"ל. לפי דרישת אסר השופט את פירסום המעצר. אופנה זו של העלמת שמות עצורים, מתפשטת כנגע במדינה, כמו במדינות קומרניסטיות ופאשיסטיות. אנחנו לא נשלים עימה. הכתבה שלנו היתה בכנינת מחאה.

השבוע שוחרר ברנסי. היה זה ניצחון חסרת-תקדים של פרקליטו, אמנון זיכרני, הדברים הגיעו עד לבית-המישפט העליון, שקבע תקדים רבי-חשיבות: הוא לא קיבל את טענות להבא, כשתראה בהעולם הזה כתבה שאין לה סיבה נראית-לעין — חפש אותה.

מרדכי קדר מגיב

לפני שבועיים כתבתי כמדור זה על פרשת מרדכי קדר, שהופיע בשער העולם הזה לפני 25 שנה בדיוק. כעבור כמה ימים צילצל הטלפון במערכת, ומרדכי קדר עצמו היה על קו. הוא טילפן ממקום-מגוריו, לוס-אנג'לס.

מרדכי קדר האיקס המקורי

לצערי לא הייתי במישרד באותה שעה, ועל כן הכתיב קדר את הערותיו למוכיחה.

הנה הן: ● לא החזיקו אותי באגף האיקסים. בנו במיוחד את התא עברי, ומאחר שלא רצו שידרעו את שמי, סימנו איקס על הדלת. מאז החל להישמע המושג "אגף האיקסים".

● כאשר יצא העולם הזה בכתבות עליי לפני 25 שנה, לא שינו את תנאי החוקתי. במשך שבע שנים לאחר מכן החזיקו אותי בתא מבודד.

● אף פעם בימי חיי בכלל, ובמיוחד לא לפני 25 שנים, נדונתי על איזושהו פושע שבוצע בישראל. כך שמה שנאמר לא היה ולא נברא. לא נידונתי בבית-מישפט אזרחי, ועורך-הדין יצחק טוניק לא ייצג אותי בבית-מישפט כזה, כי לא היה מישפט. לעומת זאת היה מישפט כדלתיים סגורות, בבית-מישפט צבאי, בכניין סודי בפרדס ליד רמלה. את התביעה ייצג שם היועץ המישפטי דאן חיים כהן, ואותי ייצג עורכי-הדין אריה מרינסקי (ראה יומן אישי), שמואל תמיר וישראל פיקל.

עד כאן דבריו של קדר. צר לי על אידהויקים, שהתבססו על מה שפורסם בעת הפרשה. קדר הוסיף כי נדון על פי אישום מפוברק, שהתייחס לאירועים בחו"ל. תיקונים אלה אינם נוגעים לנקודה שנראית לי כעת